

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 146

гр. Перник, 27 юни 2014г.

Административен съд Перник, в закрито съдебно заседание проведено на двадесет и седми юни през две хиляди и четиринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

По докладваното от съдията Георгиева административно дело № 355 по описа за 2014г., на Административен съд Перник, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на П.В.О.,*** против Заповед № 162 от 17.03.2009г. на кмета на община Радомир, с която е определен участник за спечелил публично оповестен търг за продажба на недвижим имот-частна общинска собственост, а именно УПИ XXV, в кв. 45 по плана на с. Друган, общ. Радомир, обл. Перник с площ от 600кв.м., актуван с Акт за общинска собственост № 2094/31.07.2008г..

С разпореждане от 09.06.2014г. е указано на жалбоподателя да мотивира правен интерес от оспорването и да посочи същият участвал ли е в тръжната процедура. В указания срок се уточнява, че процесния имот е бил собственост на наследодателя му И.К.Ч. и този недвижим имот е актуван неправилно като общинска собственост. С оглед на това, твърди, че са засегнати правата му на собственик върху недвижимия имот, предмет на отчуждителната сделка.

При проверката по допустимост съдът констатира, че депозираната жалба е подадена при липса на правен интерес от оспорване - основание по чл. 159, т. 4 от АПК за прекратяване на производството. Съображенията за това са следните:

Правният интерес е предпоставка за допустимост на оспорването, включително и при направени доводи за нищожност на административния акт. По силата на тълкувателно решение № 3 от 16.04.2013г. на ВАС правният интерес за оспорвания трябва да е налице към момента на предявяване на претенцията пред съда.

Заповед № 162 от 17.03.2009г. на кмета на община Радомир е административен акт, с който след проведен публичен оповестен търг за продажба на общински имот кметът на общината е определил лице, спечелило търга. По същество е упражнено правомощие по чл. 35, ал. 1 и ал. 6 от Закона за общинската собственост. Съобразно сочените норми, продажба на имоти и вещи - частна общинска собственост, се извършва след решение на общинския съвет от кмета на общината чрез публичен търг или публично оповестен конкурс. Въз основа на резултатите от търга или конкурса, съответно - на решението на общинския съвет, кметът на общината издава заповед и сключва договор. Страни в това административно производство са административният орган и участниците в търга. В молба вх. № 1810 от 23.06.2014г. кмета на общината е посочил, че жалбоподателя не е закупувал тръжна документация и не е взел участие в търга. С оглед на това трети лица не могат да бъдат пряко и непосредствено засегнати от издадения акт, съответно не разполагат с право на оспорване.

На следващо място-право да обжалва административния акт има лицето, което е пряко и непосредствено засегнато от него, съгласно чл. 147, ал. 1 от АПК. А абсолютна процесуална предпоставка за атакуване на административен акт пред съда е наличието на интерес от обжалване. Интересът трябва да е правен, т. е. обжалването следва да е

насочено към премахване на неблагоприятни правни последици, респ. към предотвратяването им или към постигане на положителни правни резултати. Освен това интересът трябва да е личен и пряк, т. е. административният акт да засяга правната сфера на жалбоподателя като непосредствено отнема, изменя или ограничава права или противозаконно създава задължения за жалбоподателя .

Видно от представената административна преписка административното производство е протекло по реда на ЗОС и е финализирано с акт, постановен в условията на чл. 35, ал. 6 от ЗОС. Като индивидуален административен акт, тази заповед се оспорва по реда и при условията на АПК. По общото правило, правото на жалба за неспазването на изискванията по провеждането на конкурса е само за участниците в него и те са активно легитимирани да сезират съда със своята жалба. Следователно жалбоподателят П.О. не е активно легитимирано лице да подава жалба срещу този акт, тъй като не е бил участник в тръжната процедура. От друга страна, съгласно чл. 120, ал. 2 от Конституцията, гражданите и юридическите лица могат да обжалват всички административни актове, които ги засягат, освен изрично посочените със закон. В конкретния случай не е налице разпоредба на закон, която да изключва обжалвания акт от кръга на обжалваемите по принцип административни актове.

Основно и задължително условие е обжалваният акт да засяга лицето, което го атакува, като елементът "засягане" е предпоставка за възникване на процесуалния правен интерес от търсената съдебна защита. По смисъла на конституционната разпоредба "засегнати" са онези лица, които са носители на материалноправни последици от волеизявлението на органа, респ. в чиято правна сфера се отразява неблагоприятно порочния административен акт. В този аспект негативно засягане е всяка правна последица от акта, състояща се в: прекратяване или ограничаване на съществуващи субективни права; създаване на нови или разширяване на съществуващи правни задължения, както и хипотезите на невъзможност за упражняване на субективни права, за които законът предвижда издаването на административен акт. Интересът от съдебното обжалване следва да е насочен към премахване на неблагоприятни правни последици, към предотвратяването им или към постигането на благоприятни правни резултати. Във всеки отделен случай релевантно за установяване на този интерес е обективното наличие в правната сфера на жалбоподателя на субективното право или защитения от правото интерес, засегнат с акта.

Безспорно е в конкретния казус, че жалбоподателя оспорва административния акт не в качеството си на участник в процедурата, а на общо основание, като лице, чиито права според него се засягат от обжалвания административен акт. Настоящият съдебен състав намира, че за оспорвания липсва правен интерес. Той единствено твърди, че този имот е "бил собственост на наследодателя му и този имот неправилно е актуван като общински". Не представя доказателства свързани с тези твърдения. По делото е приложен акт за частна общинска собственост № 2094 от 31.07.2008г.. Това е документ с обвързваща формална доказателствена сила, по смисъла на чл. 5, ал. 2 от ЗОС, като характера на този вид констативни актове е декларативен и същият следва да бъде зачетен в това производство. По силата на чл. 64, ал. 1 от ЗОС имотите, неправилно актувани като общинска собственост, както и имотите, основанието за актуването, на които е отпаднало, се отписват от актовете книги със заповед на кмета на общината и се предават на собственика, а споровете за материално право се решават по съдебен ред. В тази връзка няма дори изложени доводи за успешно проведено такова производство, нито се твърди да е налице влязъл в сила съдебен акт, с който да е разрешен спор за собственост.

С оглед на това евентуално бъдещ спор по отношение на процесния имот, предмет и на проведения от общината търг би могъл да се разреши в исково

производство, но тези бъдещи претенции, към момента на провеждане на търга и издаване на атакуваната заповед, както и към настоящия момент не доказват наличие на правен-пряк и личен интерес.

За жалбоподателя правен интерес би бил налице, ако към момента на издаване на заповедта, а не в един бъдещ момент той докаже, че е носител на правото на собственост по отношение на този имот или на част от него, а ако не, то поне на ограничено вещно право върху имота. Нито една от тези хипотези не е налице. Напротив, от представените с преписката доказателства се установява, че община Радомир е собственик на този имот, към дата на постановяване на заповедта. Това е видно от АОС № 2094 от 31.07.2008г., вписан под № 1582 от 06.08.2008г., том I, дело № 1301 на Служба по вписванията при радомирски районен съд и скица № 168/02.07.2008г..

Въз основа на изложеното, настоящия състав намира, че за жалбоподателя не е налице пряк и непосредствен правен интерес и обжалваният акт не рефлектира неблагоприятно върху правната му сфера. Наличието на пряк и личен, правен интерес на оспорващия, е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалба, подадена срещу административен акт, която в случая не е налице. Правният интерес следва да е правомерен, личен и обоснован, както и да е налице към момента на предявяване на претенцията пред съда, което не се установява. Правото на оспорване е дадено в защита на субективни материални права, свободи и законни интереси, които са засегнати от издадения административен акт. Затова, лице, което не е засегнато от административния акт, не разполага с такова право. Липсата на положителната процесуална предпоставка-правен интерес за оспорване, има за последица прекратяване на производството

Водим от горното, на основание чл. 159, т. 4 от АПК, във вр. с чл. 160, ал. 1 от АПК, съдия при Административен съд Перник

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на П.В.О. против Заповед № 162 от 17.03.2009г. на кмета на община Радомир.

ПРЕКРАТЯВА производството по АД № 355/2014г. на Административен съд Перник.

Определението може да се обжалва от страните в 7-мо дневен срок от получаване на съобщението пред Върховния административен съд на Република България.

Съдия:/п/